

leverer Obligationen til Tinglæsning, udtaler Ønsket om — det er altsaa en rent mundtlig Ansøgning, om man vil — at faa denne Bevilling hos den paagældende Retsskriver. Denne noterer paa Dokumentet, at Bevillingen er meddelt, og for at Statskassen ikke skal gaa Glip af de Indtægter, den hidtil har haft, og fordi det ogsaa giver en vis Position, om man vil kalde det saa, at en saadan Paategning bliver stemplet, skal der altsaa ikke for Rentebevillingen, men for selve Paategningen betales et Stempel af 1 Krone, saaledes at den Paategning, som Retsskriveren giver det paagældende Dokument om, at den paagældende Bevilling er meddelt, skal stemples til Takst 1 Kr. Det gaar Forslaget altsaa ud paa, og jeg har ment at kunne slutte mig til det. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget til dette høje Ting ud fra den Betragtning, at man ikke skal paabyrde Administrationen større Ulejlighed og Bekostning end højst nødvendigt. Naar det er muligt at simplificere den nuværende, maaske lidt indviklede, Forretningsgang, skal man benytte Lejligheden.

Oluf Jensen: Under Forhandlingerne om Stempeloven i Fjor blev der fra flere Sider talt om Ønskeligheden af at faa indført Lettelser med Hensyn til Meddelelse af Rentebevillinger. Der er i Aarens Løb sket forskellige Lettelser, men efter min Mening ikke tilstrækkelige, der er endnu meget store Ulemper. Oprindelig blev der meddelt kongelig Bevilling. Ved Loven af 6. April 1855 blev det overdraget Indenrigsministeriet at give disse Bevillinger, og ved Bekendtgørelse af 1871 endelig blev det overdraget Amtmændene at meddele Bevillingerne. Der er imidlertid endnu mange og store Omsvøb baade for Ansøgerne og Administrationen. Der skal først skrives en Ansøgning, den skal indleveres til Amtet, og Amtet skal saa udfærdige Bevillingen. Men ikke nok hermed. Administrationen skal tillige føre Regnskab over alle disse Bevillinger, og dette Regnskab skal hvert Fjerdingaar indsendes til Ministeriet. Men samtidig skal der laves en Statistik, et meget stort Arbejde. I Bekendtgørelsen af 1871 vilde de Herrer finde aftrykt et Skema, som skal udfyldes. Derefter skal der opgives hvert Fjerdingaar, hvor mange Bevillinger der har været givet til at svare $4\frac{1}{2}$ pCt., 5 pCt. Rente osv., og om Laanene ere sikrede ved første Prioritet eller ved sekundær Prioritet. Det er et stort Arbejde. Det nu foreliggende

Forslag medfører altsaa Lettelser baade for Administration og Befolkning, idet der spares Arbejdskraft og Papir i Administrationen og Penge for Befolkningen, der ikke mere behøver at betale for at faa Ansøgning skrevet. Og dertil kommer, hvad der er væsentligere, end Tilfældet nu er. Nu samler mange Pengeinstitutter deres Ansøgninger sammen til omkring Terminen og sender dem ind til Amtet i store Bunker. Det sinker selvfølgelig Ekspeditionen, idet Amtet ikke saa hurtigt som ønskeligt kan udfærdige den store Mængde Bevillinger. Der er Eksempler paa, at Pengeinstitutter have forlangt, at Rentebevilling skal være til Stede forinden Laanets Effektuering, saaledes at denne bliver udsat, fordi de paagældende ikke have kunnet faa Rentebevilling. Dette Forhold vil Lovforslaget bøde paa til Fordel baade for Befolkningen og Administrationen.

Der er et Par enkelte Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre, idet jeg synes, at Lovforslaget bør forandres paa et Par Punkter, hvad der ogsaa let vil kunne ske i det Udvalg, jeg antager bliver nedsat om Sagen.

Den højtærede Indenrigsminister var inde paa, at der ogsaa fremtidig skal søges Bevilling. Det mener jeg ogsaa, men det staar ikke tilstrækkelig klart i Forslaget. Befolkningen vil let faa det Indtryk, at det er tilstrækkeligt, at de indleverer Dokumentet til Retsskriveren, som saa skal meddele Bevillingen. Det er imidlertid ikke Meningen, og det bør da ogsaa gøres klart, at der skal ansøges om Bevillingen enten ved Paategning paa selve Dokumentet eller ved en mundtlig Begæring.

Det andet Punkt, jeg vil nævne, er, at der bør sættes en Frist for Lovforslagets Ikrafttræden. Efter Lovforslaget, som det foreligger, vil det, hvis det bliver vedtaget, træde i Kraft Ugedagen efter dets Bekendtgørelse i Lovtidende. Men denne Frist er for kort, særlig hvis man tænker sig Lovforslaget vedtaget i den nærmeste Tid og bekendtgjort lige i Begyndelsen af det nye Aar. Der ligger nemlig rundt omkring i Pengeinstitutterne en Mængde Ansøgninger om Rentebevilling lige saavel som paa Amtskontorerne. Hvis Loven nu traadte hurtigt i Kraft, vilde Følgen blive et stort Virvar, idet Retsskriveren, naar Rentebevilling efter de gamle Regler ikke var udstedt før Lovens Ikrafttræden, skal forsyne Obligationen med Paategning om Rentebevilling og opkræve 1 Krone i Stempel, saaledes at de vedkommende Ansøgere